

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010916
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8317010916.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.02.2023, v trestnej veci odsúdeného Y. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/153/2017 zo dňa 23.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 69 ods. 1 Tr. zákona podmienene upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, ktorý bol odsúdenému Y. T. uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/153/2017-287 zo dňa 11.04.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/32/2018 zo dňa 28.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018, na dobu 5 rokov. Zároveň podľa § 69 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 1 rok a 4 mesiace.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne odôvodnil. Po odcitovaní ustanovení § 34 ods. 4 a § 69 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, uviedol, že v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zákona sa nachádza demonštratívny výpočet toho, na čo je potrebné prihliadať pri ukladaní druhu a výšky trestu. Ide o spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu páchatela a podobne. Prokurátor má za to, že všetky tieto, ako aj ďalšie iné skutočnosti, musia byť zohľadnené nielen pri samotnom ukladaní druhu a výšky trestu, alebo aj pri rozhodovaní o podmienечnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín. Zdôraznil, že trest zákazu činnosti bol odsúdenému Y. T. právoplatne uložený za dva rovnaké skutky, pričom sa týchto skutkov dopustil jeden po druhom, v krátkom časovom období po sebe, z čoho vyvodzuje záver o tom, že konanie odsúdeného sa nedá považovať za ojedinelé vybočenie z riadneho dodržiavania a rešpektovania pravidiel cestnej premávky a ani za nešťastnú zhodu náhod. Lahostajný prístup odsúdeného k dodržiavaniu právnych noriem najmä na úseku dopravy podľa neho vyplýva aj zo skutočnosti, že držiteľom vodičského oprávnenia sa stal 12.09.2014, pričom od tejto doby do novembra 2017 sa priestupkov na úseku dopravy dopustil spolu 11-krát. Za dôležitý fakt považuje sťažovateľ tiež to, že odsúdený dvoma rovnakými skutkami, za ktoré bol právoplatne odsúdený ohrozil najdôležitejší objekt, ktorý je trestným zákonom chránený na prvom mieste, a to je ľudský život, zdravie. Svojho konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania, a to vo forme hrubého porušenia dopravných predpisov, spočívajúceho v tom, že opakovane nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov a tak svojím konaním spôsobil obidvom poškodeným závažné následky na zdraví, a to následky vo forme ťažkej ujmy na zdraví. Odsúdený Y. T. sa počas celého trestného konania usiloval o uloženie nižšieho trestu zákazu činnosti, a to prostredníctvom odvolania, ktoré bolo Krajským súdom v Prešove zamietnuté, ako aj prostredníctvom „žiadosti o odpustenie polovice trestu a vrátenie vodičského preukazu“, ktorá bola uznesením Okresného súdu Humenné taktiež zamietnutá. O

uloženie nižšieho trestu zákazu činnosti sa teda odsúdený usiloval bezprostredne po svojom odsúdení, ako aj počas samotného vykonávacieho konania, avšak počas celého spomínaného obdobia sa ani do dnešného dňa pomery na strane odsúdeného nezmenili a nenastali žiadne také mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali možnosť podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Aj keď odsúdený neporušil uložený trest zákazu činnosti, nespáchal iný trestný čin a ani priestupok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky má prokurátor za to, že s prihliadnutím na osobu odsúdeného ako vodiča, na spôsob spáchania trestného činu a najmä s prihliadnutím na následok trestného činu možno účel trestu v tomto prípade dosiahnuť len vykonaním celého uloženého trestu zákazu činnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností je preto podľa neho namieste nielen z hľadiska individuálnej, ale i generálnej prevencie rozhodnúť o tom, že je potrebné vykonať celý trest zákazu činnosti a zamietnuť návrh na podmiennečné upustenie výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti odsúdeného. Z vyššie uvedených dôvodov preto postup súdu a teda v konečnom dôsledku sťažnosťou napadnuté uznesenie považuje za nezákonné a s poukazom na uvedené skutkové a právne okolnosti navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a tomuto vrátil vec na opätovné pojednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo samotného napadnutého uznesenia vyplýva, že ods. Y. T. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/153/2017 zo dňa 11.04.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/32/2018 zo dňa 28.11.2018, uznaný za vinného z dvoch prečinov ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 6 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok 6 mesiacov, a podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona tiež trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín na 5 rokov. Právoplatnosť nadobudol dňa 28.11.2018.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že nie je správne tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého podmienky podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti sú upravené v § 34 ods. 4 Tr. zákona. V tomto ustanovení sú totiž stanovené kritériá pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré sa uplatňujú v čase ukladania trestu, a nie po jeho uložení. Práve na základe týchto kritérií bol určovaný trest aj v predmetnej veci, ktorý bol odsúdenému Y. T. uložený vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/153/2017 zo dňa 11.04.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/32/2018 zo dňa 28.11.2018.

Podmienky pre upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti sú v Trestnom zákone upravené v ust. § 69, z ktorých pre tento prípad sú relevantné ustanovenia odsekov 1 a 2.

Podľa § 69 ods. 1, 2 Tr. zákona po výkone polovice trestu zákazu činnosti môže súd podmiennečne upustiť od výkonu jeho zvyšku, ak odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný. Pri podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti súd určí skúšobnú dobu až na päť rokov, nie však kratšiu ako zvyšok trestu; skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni právoplatnosti rozhodnutia o tomto upustení.

Správne súd prvého stupňa konštatoval, že odsúdený výkonom polovice trestu zákazu činnosti splnil formálnu podmienku týkajúcu sa možnosti podmiennečného upustenia od výkonu jeho zvyšku. Polovicu trestu zákazu činnosti totiž odsúdený vykonal už 28.05.2021.

Rovnako správne okresný súd zistil, že splnená je aj materiálna podmienka, ktorú zákon požaduje pre možnosť podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Táto podmienka vyžaduje, aby odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný. Ďalší výkon trestu zákazu činnosti už nie je potrebný vtedy, keď bol dosiahnutý účel sledovaný týmto trestom a odsúdený sa výkonom trestu napravil predovšetkým v tom smere, že možno dôvodne predpokladať, že v budúcnosti sa viac nedopustí trestného činu v súvislosti so zakázanou činnosťou.

Účelom trestu podľa Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trestanie tak v sebe zahŕňa aj aspekt resocializácie odsúdeného a aspekt individuálnej prevencie. Zmysel inštitútu podmienenečného upustenia od výkonu trestu zákazu činnosti spočíva v motivácii odsúdeného k tomu, aby spôsobom svojho života v čase výkonu trestu preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný. Ak vykonanou časťou trestu zákazu činnosti bol účel trestu dosiahnutý, je ďalší trest nepotrebný, a teda aj neodôvodnený. Hroziace nariadenie výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti riziko možnej recidívy znižuje.

Správne preto okresný súd pri skúmaní materiálnej podmienky podmienenečného upustenia zisťoval spôsob života odsúdeného počas výkonu trestu, od ktorého predovšetkým sa odvodzuje potrebnosť jeho ďalšieho výkonu. Je samozrejme potrebné prihliadať aj na povahu spáchaného trestného činu a spôsob života odsúdeného pred jeho spáchaním, ale len v rámci podmienok uvedených v § 69 ods. 1 Tr. zákona. Žiadosť o podmienenečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti nie je možné zamietnuť len s odkazom na závažný následok činu, hrubé porušenie pravidiel cestnej prevádzky či nekritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti, ktorý sa prejavoval v konaní o trestnom čine, pre ktorý bol trest uložený (pozri bližšie R 43/1988).

S ohľadom na uvedené okresný súd správne zistil, že odsúdenie rozsudkom sp. zn. 1T/153/2017, ktorým Y. T. bol uložený predmetný trest zákazu činnosti, je jediným odsúdením pre trestný čin v jeho živote. Aj keď sa počas krátkej doby vodičského oprávnenia (2014-2018) dopustil až 10 priestupkov v cestnej premávke, počas doby výkonu predmetného trestu, teda doby vyše 4 rokov, sa nedopustil nielen žiadneho trestného činu, ale ani žiadneho priestupku a uložený zákaz rešpektoval. V súčasnosti vykonáva podnikateľskú činnosť a pomáha pri zabezpečovaní činnosti prevádzky predaja štrkov a pieskov aj mame, pričom z miesta bydliska dochádza okolo 35 km. Negatívne poznatky o odsúdenom neboli zistené ani zo správy obce Papín, v ktorej má bydlisko.

Uvedeným spôsobom života počas výkonu trestu zákazu činnosti odsúdený aj podľa krajského súdu preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný.

Zvyšku nevykonaného trestu zákazu činnosti zodpovedá aj súdom stanovená skúšobná doba, ktorú okresný súd určil v trvaní 1 roka a 4 mesiacov.

Z dôvodov vyššie rozpisovaných teda nepovažoval krajský súd sťažnosť prokurátora za dôvodnú, a preto ju jednomyseľne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.